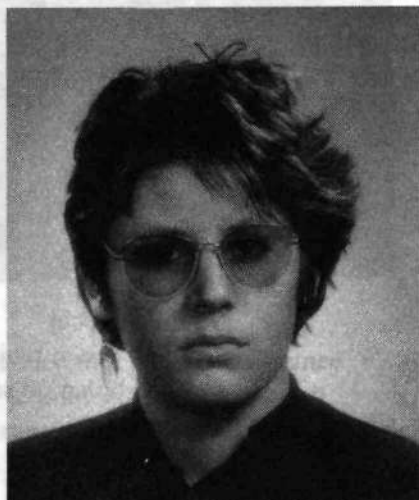

se bom prekrizala
negibno
in bom roko spustila
na tvoje

*

sem sama
z dežjem
na prikritih poteh
prekrila sledi
in ključ sem odvrгла
in besede nisem napisala
samo vetru sem rekla
naj ne piha v mojo smer

Za majhno majoliko spominov

Breda
Slavinec

Pri samem hudiču
vse je mirno in tiho
le ključi se sami premikajo
v ključavnicah

Kaj ti pomaga koketnost
če ne greš naprej
pišem le pesem na posteljo

*

Nekje mora biti
tisti bog
ki mi te je dal
v tem dežju
Z boki te ljubim
sprejemam v široko krilo
in ob večerih prideš
da upihneš moje spomine
Žena svečnika nama bo
posvetila pri bršljanovih vratih
ko bova vstopala na obisk
da bi ubijala ali ljubila
kdo ve

*

Ko boš tako ljubil
da bo bolelo
pridi k meni
bova pohodila eno deteljico
zaplesala pri Bongu
samo nikoli
se ne bom
ljubila s teboj
ker jaz nisem tvoja
in ti si bolan od samote
Jaz pravim
škoda energije

*

Kadar te povabim
popij kar ti dam
četudi svežo kri
Nočem izmišljenih ljubimcev

in starih devic
hočem svež veter
in majhno majoliko spominov

*

Na velikem psu jaham
skozi to divjo noč
jokam
kot nikoli doslej
zvezde sem pustila na nebu
ker jih ni smiselno potrgati

To niso pesmi

Anica
Perpar

UGANKA En moj stric je bil domobranec
in je umrl v Argentini.
Drugega so pri Tobruku zajeli Angleži
in je preživel štiri leta ujetništva
v Avstraliji, kjer je jedel ovčji loj.
Tretji je bil v angleškem letalu
sestreljen nad Piso.
Oče je bil partizan in vojak,
zato sta se dve moji sestri rodili v Srbiji.
Materin oče je bil Neapelčan,
moževa mati Hrvatica.